

over i de arbejdsløses Rækker. Det ærede Medlem Hr. Hauge, som ogsaa var inde paa disse Forhold, anførte i sin Tale, at Tarifoverenskomster ikke kunde sammenlignes med andre Prisaftaler, fordi Tariffer, der var fastsat ved Aftaler mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, var offentlige og tilgængelige for enhver. Dette Argument forekommer mig at være af en besynderlig Art; det kan ikke siges, at alt, hvad der kommer offentligt frem, er uangribeligt, og der er formentlig mange Eksempler paa, at det modsatte er Tilfældet. Jeg skal som Eksempel nævne det ærede Medlems egen Tale; som alle andre Taler, der holdes i dette Ting, var den offentlig, men det forekommer mig, at denne Tale af det ærede Medlem Hr. Hauge om den økonomiske Situation, om de Midler, der skulde bringes i Anvendelse, var præget af en fuldkommen fejlagtig Bedømmelse af den Situation, vi lever i. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med nærmere at komme ind paa dette, men slutte disse mine almindelige Bemærkninger om Løntariffer med at udtale, at jeg ikke som det ærede Medlem Hr. Stauning anser disse private Overenskomster for at være i enhver Henseende ufejlbarlige og uangribelige.

Naar jeg nu vender tilbage til Arbejderne i Statsskovene, vil ærede Medlemmer naturligvis efter disse Udtalelser være klar over, at det, som er det ærede Medlem og mig imellem, er dette, at det ærede Medlem kræver Tarifferne overholdt, og at jeg modsætter mig Tariffernes Overholdelse; men her staar vi overfor den Ejendommelighed, at netop det modsatte er Tilfældet, at det er mig, som kræver, at Statsskovarbejderne skal have Timeløn efter Tariffen, efter den Tarif, som er vedtaget mellem Skovarbejdernes Fagforbund og Skovarbejdsgivernes Forening, og at det er det ærede Medlem, der kræver, at Statsskovarbejderne skal have en helt anden Betaling. Hvad var det, det ærede Medlem var saa oprørt over, at Ordet Løntrykkeri ikke forslø, men at han maatte bruge Ordet Skændsel? Det var ikke andet end dette, at jeg har krævet, at Statsskovarbejdernes Timebetaling skal fastsættes efter den Tarif, som gælder for Skovarbejdere i andre end Statens Skove. Staten har saa vidt mig bekendt ikke blot for Landbrugsministeriets Vedkommende, men ogsaa i andre Forhold af tilsvarende Art holdt sig udenfor Forhandlinger og Overenskomster vedrørende Tariffer, og jeg tror, Staten har gjort vel deri. Staten har sagt: Det er private Overenskomster; vi staar ikke som Part i disse Forhandlinger, men hvis Statsskovene som den største Arbejds-

giver paa dette Omraade — for det er de jo — havde indmeldt sig som Medlem af Arbejdsgiverforeningen og deltaget i de Forhandlinger, der har været ført, havde de fastsatte Tariffer uden videre, rent automatisk, været gældende ogsaa i Statsskovene. Det forekommer mig at være en ejendommelig Paaskønnelse af Statens neutrale Stilling fra det ærede Medlems Side: da Staten staar udenfor disse Tariffer, skal Staten til sine Skovarbejdere betale betydelig mere i Timeløn, end private Skovarbejdere faar. Det forekommer mig ogsaa at være en ejendommelig Retfærdighed, om de Arbejdere, der arbejder i Statens Skove, skal have en betydelig højere Løn end de paa den anden Side af Vejen, der ogsaa er Mennesker, men som arbejder hos private for en betydeligt lavere Løn. Det er en af disse Betragtninger, som ærede Medlemmer af Socialdemokratiet til min store Forundring har saa let ved at sluge. Det vilde være en ejendommelig Retfærdighed! Jeg vil gerne i denne Forbindelse nævne, at jeg i dette Spørgsmaal har paalagt Direktionen for Statsskovvæsenet, at hvis der fra Fagforeningens Side kan anføres et eneste Argument, der viser, at Arbejdet i Statsskovene er vanskeligere eller farligere eller mere ubekvem, eller hvad andet der nu kan anføres, end Arbejdet i de private Skove, saa skal Arbejderne i Statens Skove have en højere Løn, men hvis noget saadant ikke kan paavises, finder jeg det urimeligt og uforsvarligt at foretage en saadan Deling og sige, at vel er Arbejderfagforbundet gaaet ind paa at arbejde for den almindelige Betaling for private, men Staten skal betale mere.

Denne Sag har ogsaa en anden Side. Vi ønsker, at Statsskovene i den kommende Vinter skal sætte saa mange Arbejder i Gang som muligt. Jeg har allerede oplyst, da jeg tidligere talte om Statsskovenes Budget, at der ikke kunde blive Tale om at foretage en større Ophugning af Træ, da vi har et mægtigt Lager liggende, der ikke kan afsættes, og de private Skove har et stort Lager baade af Gavntræ og Brændsel, og de standser tor en stor Del Arbejdet i Skovene i Vinter. Vi kan derimod, hvad jeg ogsaa har gjort opmærksom paa, udføre og trænger til at udføre en Del Kulturarbejder og Vejforbedringsarbejder, og vi ønsker at sætte saa meget som muligt i Gang. Der er ogsaa rettet stærke Krav til Statsskovvæsenet om at iværksætte dem. Men det forekommer mig dog ejendommeligt, at samtidig med, at man kræver Arbejder sat i Gang fra Skovvæsenets Side, kræver man ikke den tarifmæssige Betaling,